

**Тавсияҳои Осло оид ба ӯқуқҳои
забони ақаллиятҳои миллӣ
ва Эзонома**

Феврари соли 1998

**Тавсияҳои Осло оид ба ӯқуқҳои
забони ақаллиятҳои миллӣ
ва Эзонома**

Феврари соли 1998

Маръамат Ӣангоми нусхабардории маълумоте аз ин китоб худро озод Ӣис кунед; аз истинод ба сарчашма сипосгузorem. Нусхаи аслии китоб бо забони англисӣ аз тарафи Бунёди равобити байни-этники таъия ва нашр шудааст. ISBN 90 – 7598904 – 0

Барои маълумоти иловагӣ ба суроғаи зерин мууролиат намоед:

Бахши Барномаъо
Идораи Комиссари Олӣ оиди масоили ақаллиятҳои миллӣ
Pinsessegracht 22 2514 AP Гаага
Телефон: + 31 (0) 70 312 5500
Факс: +31 (0) 70 363 5910
E-mail: hcnm@hcnm.org
www.osce.org/hcnm/

САРСУХАН

Дар Ҳукуматаи Хелсинки, ки июли соли 1992 қабул шуда буд, Созмони Амният ва Ҳамкорӣ дар Аврупо (САҲА) вазифаи Коммисари Олӣ оид ба масоили аққалиятҳои миллиро таъсис дод, ки он бояд «воситаи пешгирии муҳолифатҳои дар марзилаи, ба қадри имкон аввалин» гардад. Ин ваколатнома бештар ҳамчун ақсуламал ба вазъияти дар собиқ Югославия ба амал омада таъсис дода шуд, ки ин вазъият хатари дар Аврупо паён шуданро дошт, алаҳусус дар байни давлатҳои, ки ба сохти демократӣ гузашта истода буданд. Он метавонист умедҳои ба даст овардани сулҳ ва ободиро, ки дар Оинномаи (Хартияи) Париж барои Аврупои Нав инъикос ёфта, аз тарафи Сарони Давлат ва Ҳукумати ноябри соли 1990 қабул шудаанд, барбод диҳад.

1-уми январи соли 1993 ланоби Макс Ван Дер Стул ба ҳайси яқум Комиссари Олии САҲА оид ба масоили аққалиятҳои милли (КОАМ) вазифа ба дӯш гирифт. Ба таърибаҳои муҳими шахсиаш ҳамчун собиқ аъзои парламон ва Вазири корҳои хориҷии Голландия, Намояндаи Доими дар СММ ва ӯмии ӯқуқҳои инсон тақя карда, ланоби Ван Дер Стул диққаташро ба муносибаҳои сершумори байни аққалиятҳои ва ӯқимиятҳои марказӣ дар Аврупо ба миён омада равон мекард, ки аз нуқтаи назари ӯ хавфи тезу тунд шуданро доштанд. КОАМ, энтиёткорона, воситаҳои дипломатиро ба кор бурда, фаъолияти худро дар як қатор давлатҳои, аз ҷумла: Албания, Хорватия, Эстония, Мальористон, Қазоқистон, Қирғизистон, Латвия, собиқ Љумбурии Югославии Македония, Руминия, Словакия ва Украина ба амал мебарорад. Ӯ сараввал диққати худро ба он вазъиятҳои равона мекунад, ки манфиати гурӯҳҳои милли ё этникие, ки ақсариятро дар як Давлат ва аққалиятро дар Давлати дигар (одатан давлатҳои ҳамсарҳад) ташкил мекунанд ва ҳамин тариқ манфиатҳои ҳукуматдорони ӯар яке аз ин давлатҳои фаро мегиранд, ки сабаби ташаннуҳи байнидавлатӣ ва ӯатто муқовимат мебаранд. Қайд кардан лӯиз аст, ки ин гуна шиддатҳои ба таърихи Аврупо таъсири қалон расонидаанд.

Ҳангоми баррасии моҳияти муҳолифатҳои, ки аққалиятҳои миллиро дарбар гирифтаанд, КОАМ ҳамчун тарафи мустақил, беғараз ва омодаи ҳамкорӣ рафтор мекунад. КОАМ механизми назораткунанда набуда меъёрҳои байналмиллалӣро, ки аз тарафи ӯама давлатҳои қабул гардидаанд, ҳамчун асоси таълил ва тавсия истифода мебарад. Дар ин бобат ӯндадориҳои ба зимма гирифтаи ӯамаи давлатҳои иштирокдори САҲА, махсусан ӯндадориҳои дар Ҳульвати Копенгаген ифодаёфта, ки дар Конфронси марбути ӯқуқии инсонӣ

соли 1990 қабул шуда буд ва дар қисми 4 он ўндадориҳои марбути ақаллиятҳои милли муфассал даръ гардидаанд хотиррасон намудан муҳим аст. Инчунин қобили қайд аст, ки кулли давлатҳои САҶА ўндадориҳои Созмони Миллалӣ Муттаҳид (СММ) оид ба ҳуқуқҳои инсон, аз ҷумла ҳуқуқҳои ақаллиятҳои ва аксарияти кулли давлатҳои САҶА меъёрҳои Шӯрои Аврупоро низ ба дӯш гирифтаанд.

Баъд аз 5 соли кори фаъол, ҚОАМ ба муайян кардани мушкилиҳо ва мавзӯҳои мавриди баъсе, ки дар як қатор давлатҳои доираи фаъолиятҳо диққати ўро ба худ ҷалб карда буданд, муваффақ гардид. Ҳуқуқҳои забони ақаллиятҳои милли, ҳуқуқи намоёндоғони ақаллиятҳои милли ба истифодаи забони худ дар ҳаёти хусусӣ ва ҷамъиятӣ, яке аз ин қазияҳо аст. Асноди байналмилалӣ ҳуқуқи инсон ин ҳуқуқро дар як қатор мавридҳо қайд мекунад. Аз як тараф забон қазияи шахсият аст, ки бо айният алоқаи зич дорад. Аз тарафи дигар, забон ин асбоби муҳими сохти илтимое аст, ки дар бисёр мавридҳо аҳамияти ҷамъиятӣ пайдо мекунад. Албатта, истифодаи забон ба якҷанд ҷиҳатҳои фаъолияти давлат алоқа дорад. Дар давлати демократӣ, ки ўндадориҳои соҳаи ҳуқуқи инсонро илро мекунад, таъмини шароитҳои барои аз байн бурдани фарқияти вулуддошта, аз ин рӯ, масъалаи муҳими сиёсат ва ҳуқуқшиносӣ мегардад. Ба даст оварда натавонистани мувозинати зарурӣ боиси ба вулуд омадани ташаннуҳи байни-этноикӣ шуда метавонад.

Бо назардошти ин, тобистони соли 1996, ҚОАМ аз Бунёди Робитаҳои Байни-этноикӣ хоҳиш намуд, ки ба гурӯҳҳои хурди коршиносони шинохтаи байналмилалӣ бо мақсади гирифтани тавсияҳои онҳо оиди истифодаи муносиб ва пайдарҳами ҳуқуқҳои забони намоёндоғони ақаллиятҳои милли дар минтақаи САҶА мууроҷиат кунад. Дар натиҷаи дархости пешакии шабеҳи ҚОАМ Тавсияҳои Гаага оид ба ҳуқуқҳои ақаллиятҳои милли ба таъсил ва Эзоҳнома¹ таъия гардидаанд. Азбаски дар Тавсияҳои Гаага масъалаи истифодаи забон ё забонҳои ақаллиятҳои милли дар соҳаи маориф мавриди баррасии ҷамъаониба гардидааст, қарор қабул шуд, ки ин масъала аз доираи масъалаҳои мавриди таълили коршиносон бароварда шавад.

Бунёди оид ба равобити байни-этноикӣ – ташкилоти ғайридавлатӣ буда, соли 1993 барои илрои амалиётҳои махсус барои қўмак додан ба ҚОАМ таъсис дода шуда буд, - як қатор машваратҳои коршиносӣ аз соҳаҳои гуногуни дахлдор, аз ҷумла ду машварат дар Гаагаро барпо намуд. Байни коршиносони

¹ Нусхаҳои Тавсияҳои Гаага оиди ҳуқуқи ақаллиятҳои милли ба таъсил ва Эзоҳнома (октябри соли 1966) дар Идораи Комиссари Олии оиди масоили Ақаллиятҳои Милли (ҚОАМ) бо якҷанд забон дастрасанд.

дар машварат иштирокдошта аз як тараф, ӯқуқшиносони мутахассиси ӯқуқҳои байналмиллалӣ ва аз тарафи дигар забоншиносон, ӯнмоятчиён ва сиёсатшиносони талрибадори соҳаи кор бо мақом ва ниёзҳои ақаллиятҳои ӯзузур доштанд.

Хусусан, коршиносони зерин иштирок доштанд:

Профессор Гудмундур Алфредсон, Директори Донишгоҳи Раул Валенберг (Шветсия); профессор Асбёрн Эйде, Сармутахассиси Донишгоҳи Норвегия оид ба ӯқуқи инсон (Норвегия); хонум Анжелита Каменска, Сартадқиқотчи Маркази Латвиягӣ оид ба ӯқуқҳои инсон ва тадқиқотҳои этникӣ (Латвия); ӯаноби Доналд О'Риагэйн, Дабири Кулли Идораи Аврупоии Забонҳои Камистифодашаванда (Ирландия); хонум Беата Слидал, Мушовири Форуми Норвегиягӣ оид ба озодии баён (Норвегия); доктор Мигел Струбел, Директори Донишгоҳи Забоншиносии Ильтимоии Каталония (Испания); профессор Георги Сепе, Факултаи Забоншиносии Донишгоҳи Янош Панониус (Мальористон); профессор Патрик Торнберри, Факултаи ӯқуқи Донишгоҳи Кил (Бритониёи Кабир); доктор Фернанд де Вареннес, Директори Маркази Осиё-Укёнузи Ороми ӯқуқи инсон ва пешгирии муҳолифатҳои этникӣ (Австралия); профессор Бруно де Витте, Факултаи ӯқуқи Донишгоҳи Маастрихт (Голландия); ӯаноби Жан-Мари Ворлинг, Донишгоҳи ӯқуқи маҳаллии Элзасс-Мозели Фаронса (Фаронса).

Азбаски меъёрҳои дар соҳаи ӯқуқи ақаллиятҳои вуљуддошта қисми ӯқуқи инсон мебошанд, ӯадафи асосии ин машваратҳои даъват кардани давлатҳои ба иљрои ӯндадорӣҳои дар соҳаи ӯқуқи инсон гирифтаи худ, хусусан баробарӣ ва озодӣ аз таъбиз, озодии баён, озодии маълумот ва ӯамӯмадҳои ва инчунин ӯама ӯқуқҳои озодиҳои намояндагони ақаллиятҳои миллӣ буд.

Инчунин қайд шуда буд, ки ӯадафи ниҳоии ӯамаи ӯқуқҳои инсон тараққиёти пурра ва озодонаи шахсияти инсон дар шароитҳои баробар аст. Ґайр аз ин дар назар дошта шуда буд, ки ӯамӯбияти шаървандӣ бояд қушода ва пурӯаракат бошад ва ӯамин тариқ қобилияти муттаъид сохтани ӯамаи одамон, аз ӯумла намояндагони ақаллиятҳои миллиро, дошта бошад. Азбаски забон пеш аз ӯама воситаи мубодилаи афкор аст, ӯиъати ильтимоии талрибаи инсоният низ ба инобат гирифта шуд.

Дар Тавсияҳои Осло оид ба ӯқуқҳои забонии ақаллиятҳои миллӣ, ки дар натиља таъия гардидаанд, қӯшиши он ба харљ дода мешавад, ки ба воситаи

забони нисбатан оддї ба моњияти њуќуќњои забонии аќаллиятњо, ки дар мавриди доираи салоњияти КОАМ истифода мешаванд, равшани андохта шавад. Илова бар ин, меърњо тарзе шарњ дода шудаанд, ки њангоми истифодабарї пайдарњамиашон таъмин мегардад. Тавсияњо ба зерсарлавњањо таќсим шудаанд, ки дар онњо масъалањои марбути забон, ки дар амалия ба миён меоянд, шарњ дода мешавад. Шарњи муфассали тавсияњо дар эзоњнома пешбинї шудааст, ки дар он истиноди муайян ба меърњои байналмиллалии дахлдор карда шудааст.

Мураттибон умедворанд, ки ин тавсияњо барои ба танзим даровардани сиёсат ва ќонунњои давлат иттилооти фойданокро таъмин мекунанд, ки ба истифодаи босамараи њуќуќњои аќаллиятњои миллї, хусусан дар соњаи љамњиятї, мусоидат мекунанд.

Гарчанде, ки ин тавсияњо ба истифодабарии забон аз тарафи намонядагони аќаллиятњои миллї марбутанд, бояд ќайд кард, ки аксарияти ин тавсияњо ва асноди байналмиллалие, ки барои онњо асос гардидаанд, метавонанд барои дигар намудњои аќаллиятњо истифода бурда шаванд. Тавсияњои дар зер овардашуда бо маќсади шарњ додани кулли њуќуќњои мављуда тањия гардидаанд. Онњо њадафи мањдудкунии њуќуќњои шахсе ё гурўњи шахсони дигарро надоранд.

ТАВСИЯҲОИ ОСЛО ОИД БА ӢУҚУҚҲОИ ЗАБОНИИ АҚАЛЛИЯТҲОИ МИЛЛӢ

НОМҲО

- 1) Намояндагони ақаллиятҳои миллӣ ӯқуқ доранд номи шахсии худро бо забони худ, мувофиқи урфу одати ва маълумоти забони худ истифода баранд. Он бояд расман эътироф шуда, аз ӯониби мақомоти давлати истифода бурда шаванд.
- 2) Инчунин, созмонҳои хусусӣ, ба монанди иттиҳодияҳои фарҳангӣ ва муассисаҳои, ки аз тарафи намояндагони ақаллиятҳои миллӣ таъсис дода мешаванд, бояд барои истифодаи номҳоишон ӯқуқи зайл дошта бошанд.
- 3) Дар минтақаҳои истиқомати шумораи зиёди намояндагони ақаллиятҳои миллӣ ва ӯӣ доштани ниёзи зиёд, мақомоти ӯокимияти давлати бояд чораҳои андешанд, ки номҳои маъллӣ, номҳои кӯчаҳои ва дигар ишораҳои топографӣ барои аӯолӣ бо забони ақаллият низ таъмин шаванд.

ДИН

- 4) Ӣар як инсон дар ибодати дини худ алоҳида ё бо дигарон ӯқуқи истифода бурдани забон(ҳои)и интихобкардаи худро дорад.
- 5) Нисбати он маросимҳои динӣ ё ӯаракатҳои ба ӯолатҳои шаӯрвандӣ алоқа дошта, ки дар дохили давлати дахлдор таъсири ӯқуқӣ доранд, давлат метавонад талаб кунад, ки сертификат ва ӯульятҳои ба чунин ӯолат алоқа доштаро бо забони расмӣ ё забонҳои давлати чоп намяод. Давлат метавонад талаб намояд, ки кайди ӯолати шаӯрвандӣ аз тарафи намояндагони динӣ бо забони расмӣ ё забонҳои давлати лӯараён гирад.

ЊАЁТИ ГУРЎЊОИ АЌАЛЉИ ВА СОЗМОНЊОИ ЃАЙРИЊУКУМАТИ

- 6) Њамаи одамон, аз љумла намояндагони аќаллиятњои миллї, њуќуќи таъсис додан ва идораи иттињодияњо, муассисањо ва ташкилотњои ғайрињукумати хусусиашонро доранд. Ин созмонњо метавонанд забони интихобкардашонро истифода баранд. Давлат наметавонад ин созмонњоро дар асоси забон табъиз дињад ва њуќуќи ин созмонњоро њангоми дарёфт намудани сарчашмањои маблаѓ аз њисоби хазинаи давлат, сарчашмањои байналмиллалї ё сектори хусусї маъдуд созад.
- 7) Агар давлат фаъолияти соњањои иљтимої, фарњангї ва варзиширо фаълоне дастгир намояд, њиссаи баробари маблаѓи умумї бояд ба дастгирии чунин фаъолияти намояндагони аќаллиятњои миллї низ равона карда шавад. Кўмаки молиявї давлат ба фаъолияте, ки бо забон(њо)и аќаллиятњои миллї дар чунин соњањо сурат мегирад, бояд бе табъиз расонида шавад.

ВАСОИТИ АХБОРИ УМУМ

- 8) Намояндагони аќаллиятњои миллї њуќуќи таъсис додан ва таъмин кардани васоити ахбори умум бо забони худро доранд. Танзими давлатии васоити ахбори телевизион ва радиошунавої бояд дар асоси меъёрњои воќеї ва бе бетабъиз сурат гирифта, барои маъдуд кардани њуќуќњои аќаллиятњо истифода бурда нашавад.
- 9) Ба намояндагони аќаллиятњои миллї сухангўї бо забони худ дар васоити ахборе, ки аз тарафи љамъият маблаѓгузорї мешавад, бояд дастрас бошад. Дар сатњи давлатї, вилоятї ва мањаллї миќдор ва сифати ваќте, ки барои телевизион ва радиошунавонї бо забони аќаллият људо мешавад, бояд ба шумора ва дарљаи зичии аќаллияти миллї, вазъият ва ниёзњои он мувофиќ бошад.
- 10) Мустаќилияти барномањои васоити ахбори љамъиятї ва хусусї бо забонњои аќаллиятњои миллї бояд њифз карда шавад. Њайатњои таъририяи васоити ахбори љамъиятї, ки мазмун ва тамоюли барномањоро назорат мекунанд, бояд мустаќил бошанд ва

намояндагони ақаллиятҳои миллиро дар бар дошта бошанд, ки мустақилона адои вазифа мекунанд.

- 11) Дастрасии васоити ахбори хориҷӣ набояд таври ғайриқонунӣ маъдуд шавад. Чунин дастрасӣ набояд боиси камшавии вақти барои барномаҳои ақаллият ҷудошуда дар васоити ахбори ҷамъиятии давлате гардад, ки дар он ақаллиятҳо истиқомат мекунанд.

ҲАЁТИ ИҚТИСОДӢ

- 12) Ҳамаи шахсон, аз ҷумла намояндагони ақаллиятҳои миллӣ, ҳуқуқи бо забони худ ё забони интихобкардашон ба амал баровардани соҳибқориҳои хусусиро доранд. Давлат истифодаи иловагии забони расмӣ ё забонҳои давлатиро фақат дар он замоне талаб карда метавонад, ки инро ӯдафҳои қонунии ҷамъиятӣ ба монанди ҷиғзи қорғарон ё истеъмолқунандагон, ё муносибатҳои байни муассиса ва ҳуқумат тақозо дорад.

МАҚОМОТИ МАЪМУРӢ ВА СОҲТОРҲОИ ДАВЛАТӢ

- 13) Дар минтақаҳо ва маҳаллаҳо, ки намондагони ақаллиятҳои миллӣ бештар истиқомат мекунанд ва дархост баён шудааст, ақаллияти миллӣ бояд ҳуқуқи дастрас намудани ҳуљиятҳои шаҳрвандӣ ва шаҳодатномаҳо (сертификатҳо) ҳам бо забон ё забонҳои расмӣ ва ҳам бо забони ақаллияти миллӣ аз муассисаҳои расмии маҳаллӣ ва вилоятӣ дошта бошад. Инчунин, рӯйхатгирии шаҳрвандӣ дар муассисаҳои расмии маҳаллӣ ва вилоятӣ бояд бо забони ақаллияти миллӣ низ сурат гирад.
- 14) Намояндагони ақаллиятҳои миллӣ бояд барои истифодаи забони худ дар муносибатҳо бо мақомоти маъмурӣ, махсусан дар минтақаҳо ва маҳаллаҳо, ки миқдори зиёди намояндагони ақаллияти миллӣ истиқомат доранд, ва барои он ниёз баён шудааст, имқоният дошта бошанд. Айнан ҳамин тариқ, мақомоти маъмурӣ бояд ба қадри имқон хизматрасонии давлатиро бо забони ақаллияти миллӣ низ таъмин қунанд. Барои ин онҳо бояд сиёсат ва барномаҳои ба қор қабулқунӣ ва таълимии дахлдорро ба роҳ монанд.
- 15) Дар минтақаҳо ва маҳаллаҳо, ки миқдори зиёди ақаллияти миллӣ истиқомат дорад, давлат бояд таъмин намояд, ки аъзоҳои

интихобгардидаи мақомоти ӯқимияти давлатии вилоятӣ ва маъалли дар фаъолияти ба ин мақомот дахлдор қобилияти бо забони ақаллияти милли ӯарф заданро низ дошта бошанд.

МУАССИСАҶОИ МИЛЛИИ МУСТАҚИЛ

- 16) Давлатное, ки дар онно намояндагони ақаллиятҳои милли зиндаги мекунанд, бояд илова ба воситаҳои дахлдори суди имконияти мууролиат кардани онно ба муассисаҳои миллии мустал, ба монанди омбудсман ё комиссияҳои оиди ӯуқуқи инсон дар мавриде, ки онно вайронкунии ӯуқуқҳои забони худро ӯис мекунанд, таъмин намоянд.

МАҚОМОТИ СУДИ

- 17) ӯамаи шахсон, аз лумла намояндагони ақаллиятҳои милли ӯуқуқи зуд, бо забони ба онно шинос, оиди сабаби дастгир шудан ё дар ӯабс нигоҳ дошта шудан, дар бораи моғият ва асоси айбдор шуданашон маълумот гиранд, ва ӯуқуқи ӯимояи худро бо ин забон, дар мавриди зарури бо қӯмаки бепули тарлӯмон пеш аз суд, дар вақти суд ва дар рафти шикояти касатсионӣ доранд.
- 18) Дар минтақаҳо ва маъалное, ки миқдори зиёди намояндагони ақаллияти милли истиқомат доранд ва барои он ниёз баён шудааст, намояндагони ақаллиятҳои милли ӯуқуқи бо забони худ, дар мавриди зарури бо қӯмаки бепули тарлӯмон, дар муурофияҳои суди баён намуданро доранд.
- 19) Дар минтақаҳо ва маъалное, ки миқдори зиёди намояндагони ақаллияти милли истиқомат доранд ва барои он ниёз баён шудааст, давлатно бояд ба имконияти бо забони ақаллият гузаронидани ӯамаи муурофияҳои судие, ки ба онно марбутанд, диққати лӯиз дињанд.

МАҲРУМИЯТ АЗ ОЗОДИ

- 20) Мудири муассисаи ислоти ва дигар кормандони муассиса бояд қобилияти бо забон ё забони аксарияти маъбусон, ё забоне ки аксарияти маъбусон мефаҳманд, сухан ронданро дошта бошад. Барномаҳои ба хизмат лалқунӣ ва омӯзишӣ бояд ба ин мақсад равона карда шаванд. Дар мавриди зарурат бояд тарҷумон истифода бурда шаванд.
- 21) Маъбусоне, ки намояндагони ақаллиятҳои миллӣ мебошанд, ҳуқуқи истифодаи забони интихобкардаи худро ӯнгоми мубодилаи афкор бо маъбусон ва дигаронро доранд. Ҳукумат бояд ба қадри имкон чораҳои андешад, ки ба маъбусон дар чорчубаи қонун имконияти мубодилаи афкор бо забони худ чи шифоӣ ва чи ба воситаи мукотибаи хусусӣ дода шаванд. Аз ин рӯ, маъбусон ё маъқумшудагон бояд, умуман, дар ӯабсхонае нигоҳ дошта шаванд, ки ба маълумоти зисти онҳо наздик бошад.

ЭЗОҶНОМА БА ТАВСИЯҶОИ ОСЛО ОИД БА ӢУҚУҚҶОИ ЗАБОНИИ АҚАЛЛИЯТҶОИ МИЛЛӢ

МУҚАДДИМАИ УМУМӢ

Дар Моддаи 1 Эълони Умумии Ӣуқуқи Инсон дар бораи шарафи табиати Ӣар як инсон Ӣамчун мавҷуми асосии Ӣамаи меъёрҳои соҳаи Ӣуқуқи инсон омадааст. Дар моддаи 1 Эълония омадааст «Тамони одамон озод ва аз лиҳози шарафу Ӣуқуқ бо Ӣам баробар ба дунё меоянд...» Аҳамияти ин модда наметавон аз будаи зиёд қадр карда шуд. Он на фақат ба Ӣуқуқҳои умумии инсон тааллуқ дорад, балки яке аз асосҳои Ӣуқуқҳои забони намоёндоғони ақаллиятҳои миллиро таъмин менамояд. Баробарӣ аз лиҳози шарафу Ӣуқуқ эътиромӣ айнӣяти фарди алоҳидаро Ӣамчун инсон дар назар дорад. Забон яке аз қисми муҳимтарини таркибии айнӣяти инсон мебошад. Бинобар ин, эътиромӣ шаҳну шарафи инсон бо эътиромӣ айнӣяти инсон, ва аз ин рӯ бо эътиромӣ забони ӯ зич алоқаманд аст.

Вобаста ба ин, **Паймони Байналхалқӣ оид ба Ӣуқуқҳои шаҳрвандӣ ва сиёсӣ** аҳамияти қалон дорад. Дар моддаи дуҷуми **Паймон** талаб карда мешавад, ки Ӣар як давлати аъзои ин созишнома ӯндадор аст, ки Ӣуқуқҳои инсонии Ӣамаи шахсонро, ки дар Ӣудуди қаламрави он ва таъти тобеъияти Ӣуқуқии он қарор доранд, «бидуни ягон тафовут ба монанди... забонӣ...» таъмин ва эътиром кунад. Моддаи 19 **Паймон** қафолат додаст, ки Ӣар як инсон ба изҳори озодонаи ақидаи худ Ӣақ дорад, ки он на фақат Ӣуқуқ ба додан ва гирифтани иттилоот ва афкори гуногун сарфи назар аз марзҳои давлатӣ, балки Ӣуқуқи бурдани ин амалиёт ба восита ё забони интихобшударо дар бар мегирад, расонидан ё қабул намудани иттилоот инҷуин фаъолияти якҷояи одамнро дар Ӣамъият дар назар дорад. Дар ин қарина, моддаҳои 21 ва 22 **Паймон**, ки озодии Ӣамъомад ва иттиҳодияҳои осоиштаро қафолат медиҳанд, махсусан бомавридан.

Ба монанди ин, дар Аврупо озодии баён, ки дар моддаи 10 **Муоҳидаи Аврупо оиди Ӣифзи Ӣуқуқ ва озодиҳои асосии инсон** пешбинӣ шудааст, бояд мувофиқи моддаи 14 Ӣамин созишнома «бе Ӣель гуна таъбиз ва асос аз қабилӣ...забон..., қафолат дода мешавад». **Эълонияи озодии баён ва**

иттилоот, ки аз тарафи **Шўрои Аврупо** қабул шудааст, бо истинод ӯам ба **Эълумияи умумии ӯуқуқи инсон** даъво мекунад, ки «озодии баён ва иттилоот барои рушди илтимой, иқтисодӣ, маданӣ ва сиёсии ӯар як шахс зарур аст ва шартӣ пешравии мутаносиби гурӯӯҳои илтимой ва маданӣ, миллатӯо ва лӯмеаи байналмиллалиро таъмин мекунад». Аз ӯамин лиӯоз, озодии лӯамӯомад ва иттиӯодияӯои осоишта, ки дар моддаи 11 **Муоӯидаи Аврупо оиди ӯифзи ӯуқуқ ва озодиӯои асосии инсон** қафолат дода шудаанд, муӯим аст.

Мувофиқи меӯёрӯои Созмони Амният ва ӯамкорӣ дар Аврупо (САӯА) чунин ӯояӯои асосии оиди озодии баён, лӯамӯомад ва иттиӯодия дар бандӯои 9.1-9.3 **ӯульлати Машварати Копенгагени Конфронси оиди меӯёрӯои ӯуқуқи инсони Машварати Амният ва ӯамкорӣ дар Аврупо (МАӯА)** оварда шудаанд.

Дар **Оинномаи (Хартияи) Париж барои Аврупои Нав**, сарони давлат ва ӯукумати давлатӯои узви САӯА «тасдиқ мекунад, ки ӯар як шахс ба озодии баён, озодии лӯамӯомад ва иттиӯодияи осоишта бе таъиз ӯуқуқ дорад...»

Моддаи 27 **Паймони Байналхалқӣ доир ба ӯуқуқӯои шаӯрвандӣ ва сиёсӣ** шартӣ муӯими дигарест, ки ба ӯуқуқӯои забонии аққалиятӯои миллӣ бевосита вобастагӣ дорад. Дар он гуфта шудааст, ки «намояндагони ақаллиятӯои ... набояд аз ӯуқуқи яклӯоя бо дигар аъзоёни гурӯӯи худ аз ... истифода намудани забони худ маӯрум шаванд».

Ба ин монанд дар моддаи 2(1) **Эълумияи СММ оид ба ӯуқуқӯои шахсоне, ки ба ақаллиятӯои миллӣ ё этникӣ, динӣ ва забонӣ тааллуқ доранд** омадааст, ки намояндагони ақаллиятӯои миллӣ «ӯуқуқи истифодаи забони худро, чӣ дар ӯаёти хусусӣ, ва чӣ дар ӯаёти лӯамӯиятӣ, озодона ва бе ягон мамониат ё таъиз доранд». Дар Моддаи 10(1) **Муоӯидаи Меӯёрии Шўрои Аврупо оиди ӯифзи ақаллиятӯои миллӣ** гуфта шудааст, ки Давлатӯо бояд ӯуқуқӯои намояндагони ақаллиятӯои миллиро «ба озодона бе ягон мамониат забони ақаллиятии худро ӯам шифоӯӣ ва ӯам хаттӣ, дар ӯаёти хусусӣ ва лӯамӯиятӣ истифода бурдан» эътироф намоянд.

Бо вулӯуди он, ки ин аснод ба истифодаи забонӯои ақаллиятӯои миллӣ ӯам дар ӯаёти хусусӣ ва ӯам дар ӯаёти лӯамӯиятӣ тааллуқ доранд, айнан ӯамин аснод соӯаи «лӯамӯиятиро» ба соӯаи «хусусӣ» муқобил намегузорад. Дар асл соӯаӯо метавонанд қисман мувофиқ оянд. Ин метавонад дар ӯолате лӯараён гирад, ки

масалан, шахсон дар алоҳидагӣ ё дар якҷоягӣ бо дигарон барои таъсис додани мактабҳо ё васоити ахбори хусусиашон қўшиш мекунанд. Он чизе, ки аввал ӯамчун ташаббуси хусусӣ ба амал меояд, метавонад мавриди манфиати қонунии омма гардад. Ин гуна манфиат метавонад сабаби пайдо шудани муқаррароти ӯамбиятие шавад.

Истифодаи забони ақаллиятҳо «дар ӯаёти ӯамбиятӣ ва хусусӣ» аз тарафи намояндагони ақаллиятҳои миллӣ бе истинод ба маориф баррасӣ шуда наметавонад. Масъалаҳои маълумот ба дарлае, ки онҳо ба забонҳои намояндагони ақаллиятҳои миллӣ марбутанд, дар Тавсияҳои Гаага оид ба ӯуқуқҳои таъсилии ақаллиятҳои миллӣ муфассал маънидод карда шудаанд, ки барои қўмак расонидан ба Комиссари Олии САҶА оид ба масоили ақаллиятҳои миллӣ аз тарафи Бунёди Робитаҳои Байни-этниқӣ дар ӯамқорӣ бо қоршиносони дар сатҳи байналмиллалӣ шинохтаи соёаҳои ӯуқуқи байналмиллалӣ инсон ва маориф таъия гардидаанд. Тавсияҳои Гаага бо мақсади фаъмиши дурусти асноди байналмилалӣ, ки ба ӯуқуқҳои намояндагони ақаллиятҳои миллӣ дар ин соёа тааллуқ доранд, ки он барои нигоҳдорӣ ва рушди айнияти намояндагони ақаллиятҳои миллӣ муъим аст, таъия гардидаанд.

Їульятҳои байналмиллалӣ ӯуқуқи инсон пешбинӣ мекунанд, ки ӯуқуқҳои инсон умумӣ мебошанд ва якзайл ва бетаъиз истифода бурда мешаванд. Аммо аксарияти ӯуқуқҳои инсон мутлақ нестанд. Їульятҳо шумораи маъдуди вазъиятҳоеро пешбинӣ мекунанд, ки дар онҳо маъдудқунии баъзе ӯуқуқҳо аз тарафи Давлатҳо асоснок доништа мешавад. Маъдудқуние, ки аз тарфаи ӯуқуқи байналмиллалӣ дар соёаи ӯуқуқи инсон ильозат дода шудааст, метавонад дар вазъиятҳои фавқулоддаи ба ӯаёт таъдидовар ва дар вазъиятҳои, ки таъдид ба ӯуқуқ ва озодии дигарон доранд ё дар вазъиятҳои ба маънавиёти омма, тандурустии омма, амнияти миллӣ ва некуаъволии умумӣ дар ӯамбияти демократӣ² таъдидовар истифода бурда мешавад. Маъдудқунии озодиҳо дар соёаи ӯуқуқҳои инсон ӯуқуқшиносӣ бояд то андозае маъдуд шаванд.

Їуқуқҳои намояндагони ақаллиятҳои миллӣ ба истифодаи забони худ дар ӯаёти ӯамбиятӣ ва хусусӣ, ки дар Тавсияҳои Осло оиди ӯуқуқҳои забонии ақаллиятҳои миллӣ баён ва таъия шудаанд, бояд ба маънои иштироки пурра

² Маъдудиятҳои дар боло зикршуда дар муқаррароти зерин пешбинӣ шудаанд:
Моддаи 30 Эълумии Умумии ӯуқуқи Башар
Моддаи 19(3) Паймони Байналхалқӣ доир ба ӯуқуқҳои Шаърванди ва Сиёсӣ
Моддаи 10(2) Муоҳидаи Аврупо оиди Їифзи ӯуқуқ ва Озодиҳои Асосии Инсон

дар ʎамъият баррасі шаванд. Тавсияњо нуќтаи назареро пешнињод мекунанд, ки на боиси ʎудокуни, балки боиси мувозинат байни нуќуќи намояндагони аќаллиятњои миллі ба ниѓањдорі ва риволь додани айният, фарњанг ва забони худ ва зарурати кафолат додани имконияти шомил шудани онњо ба ʎамъияти васеъ њамчун аъзоени комил ва баробарнуќуќ мегардад. Аз ин нуќтаи назар, ин гуна шомилшаві бе дониши хуби забон(њо)и расмии давлат аз имкон берун аст. Ин гуна таълим дар моддањои 13 ва 14 **Паймони Байналхалќии доир ба нуќуќњои иќтисоді, иљтимоі ва фарњангі** ва моддањои 28 ва 29-и **Ањдномаи оиди нуќуќњои кўдак** тавсия шудааст, ки нуќуќи маълумотгириро пешнињод мекунанд ва Давлатро ўњдадор месозанд то таъсилро њатмі гардонад. Баробари он, моддаи 14(3) **Муоњидаи Меъёрии Шўрои Аврупо оиди њифзи аќаллалияти миллі** таъкид менамояд, ки таълими забони аќаллият «бе мањдудкунии омўхтани забони расмі ё таълимдињі бо ин забон сурат гирад».

НОМЊО

- 1) Дар Моддаи 11(1) **Муоњидаи Меъёрии Шўрои Аврупо оиди њифзи аќаллиятњои миллі** пешбині шудааст, ки намояндагони аќаллиятњои миллі ба истифода бурдани номи худ, номи падар ва насаб бо забони худ нуќуќ доранд. Ин нуќуќ, ки истифодаи он барои айнияти шахсі муњим аст, бояд бо назардошти вазъияту шароитњои хоси њар як давлат истифода бурда шавад. Масалан истифода бурдани тарзи навишти забон(њо)и расмии давлат аз тарафаи маќомоти њокимияти давлаті барои сабти номњои намояндагони аќаллиятњои миллі дар шакли фонетикии онњо, ќобили ќабул аст. Аммо ин бояд мувофиќи системаи забон ва ањъанаи аќаллияти миллии дахлдор сурат гирад. Бо назардошти ин нуќуќи асосие, ки њам ба забон ва њам ба айнияти њар як фард алоќаи зич дорад, шахсоне, ки аз тарафи маќомоти њокимияти давлаті маљбур карда шуданд, ки аз номњои асли ва аљдоді даст кашанд ё номњояшон бе розигии онњо иваз карда шудаанд, бояд нуќуќи бе ягон харољот баргардонидани номњоро дошта бошанд.
- 2) Номњо унсурӣ муњими айнияти умумі мебошанд, махсусан дар вобастаѓи ба намояндагони аќаллиятњои миллі, ки «дар ʎамоат» амал мекунанд. Дар моддаи 2(1) **Эъломияи СММ оид ба нуќуќњои шахсоне, ки ба аќаллиятњои миллі ё этникі, дині ва забоні таалуќ**

доранд, ӯқуқи намояндагони ақаллиятҳои миллӣ «ба истифодаи забони худ дар ӯаёти хусусӣ ва ӯамбиятӣ, озодона, бе мамоният ва ягон намуди табъиз» эълон карда мешавад. Дар моддаи 10(1) **Муоӯидаи Меъёри Шӯрои Аврупо оиди ӯифзи ақаллиятҳои миллӣ** пешбинӣ шудааст, ки Давлатҳо «ӯқуқҳои намояндагони ақаллиятҳои миллиро ба озод ва бе ягон мамоният истифода бурдани забони ақаллиятии худро дар ӯаёти шахсӣ ва ӯамбиятӣ ба таври шифонӣ ва хаттӣ эътироф мекунанд». Дар моддаи 27 **Паймони Байналхалқӣ доир ба ӯқуқҳои шаървандӣ ва сиёсӣ** эълон карда мешавад, ки «ақаллиятҳои... миллӣ, аз ӯқуқи якӯоя бо дигар аъзоёни гурӯҳи худ истифода намудани ... забони модарӣ маърум шуда наметавонанд». ӯқуқи инсон барои истифода намудани забони худ дар ӯамбият, дар якӯоягӣ бо дигарон ва бе ягон мамоният ё ягон намуди табъиз ин нишонҳои равшани он аст, ки шахсони ӯқуқӣ ба монанди муассисаҳо, иттиҳодияҳо ва ташкилотҳо ё корхонаҳои аз тарафи намояндагони ақаллиятҳои миллӣ таъсис дода ва идорашаванда ӯқуқи гирифтани номи интихобкардашон ба забони ақаллияти худро доранд. Ин гуна номи иттиҳодиявӣ бояд аз тарафи мақомоти ӯокимияти давлатӣ эътироф карда шаванд ва мувофиқи системаи забонӣ ва анъанаҳои гурӯҳи дахлдор истифода бурда шаванд.

- 3) Дар моддаи 11(3) **Муоӯидаи Меъерӣ** омадааст, ки «дар минтақаҳои истиқомати анъанавӣ миқдори зиёди намояндагони ақаллиятҳои миллӣ, ӯонибҳо бояд кӯшиш кунанд, ки дар мавриди ба миён омадани зарурат, номҳои аънавии маъаллӣ, номҳои кӯчаҳо ва дигар нишонҳои топографии барои халқ пешбинишударо дар забони ақаллият низ гузоранд». Эътироф накардани қонунияти номгузории таърихии зикршуда метавонад маънои кӯшиши аз нав дида баромадани таърих ва аз худ кардани (ассимилятсия) ақаллиятҳои пайдо кунад ва ӯамин тариқ ба айнияти намояндагони ақаллиятҳо таъдиди ӯиддӣ доништа шаванд.

ДИН

- 4) Дар моддаи 27 **Паймони Байналмиллалӣ оид ба ӯқуқҳои шаървандӣ ва сиёсӣ** омадааст, ки «дар давлатҳои, ки дар онҳо ақаллиятҳои этникӣ, динӣ ва забонӣ мавҷуданд, ӯқуқи шахсонро, ки ба чунин ақаллиятҳо тааллуқ доранд, дар якӯоягӣ бо дигар аъзоёни

һамон гурӯһ... пайравӣ кардан ба дини худ ва ба амал баровардани маросимҳои он, һамчунин истифода бурдан аз забони модарӣ сарфи назар кардан мумкин нест». Дар моддаи 3(1) **Эъломияи СММ оид ба ӯқӯқӯҳои шахсоне, ки ба ақаллиятҳои миллӣ ё этникӣ, динӣ ва забонӣ тааллуқ доранд**, омадааст, ки «намояндагони ақаллиятҳои миллӣ метавонанд аз ӯқӯқӯояшон ... һам дар алоҳидагӣ ва һам дар якҷоягӣ бо дигар аъзоёни гурӯҳи худ бе ягон намуди таъбиз баъраманд шаванд».

Эътиқоди динӣ ва ибодати он «дар ӯамоат» барои намояндагони зиёди ақаллиятҳои миллӣ масъалаи хеле муҳим аст. Дар ин муносибат қобили зикр аст, ки ӯқӯқӯи инсон ба дини худ беӯудуд аст ва дар моддаи 18(1) **Паймони Байналхалқӣдоир ба ӯқӯқӯҳои шаървандӣ ва сиёсӣ** ва моддаи 9(1) **Муоҳидаи Аврупо оиди ӯифзи ӯқӯқӯ ва озодиҳои асосии инсон** қафолат дода шудааст. Аммо озодии пайравӣ кардани дин ва эътиқод ба дини худ аз ӯумла ибодати ӯамъиятии он ба як қатор маъдудиятҳои дар бандҳои иловагии ин модаҳо номбаршуда, дучор мешавад. Ин маъдудиятҳо бояд дар қонуғузори муқаррар шаванд ва ба ӯифзи амният, тартибот, тандурустӣ, маънавиёти ӯамъиятӣ ва ба ӯифзи ӯқӯқӯҳо ва озодиҳои асосии дигарон равона карда шаванд. Онҳо бояд асоснок ва ба ӯадафҳои гузошташуда мутаносиб бошанд ва Давлатҳо набояд онҳоро барои паҳш кардани ниёзҳои қонунии рӯҳӣ, забонӣ ё фаръангии намояндагони ақаллиятҳои миллӣ истифода баранд.

Пайравии дин дар муҳити ақаллиятҳо, одатан бо ниғондории айнияти забонӣ ва фаръангӣ зич алоқманд аст. ӯқӯқӯи истифодаи забони ақаллият ӯангоми ибодати оммавӣ, монанди ӯқӯқӯи таъсис додани муассисаҳои динӣ ва хусусан ӯқӯқӯи ибодати оммавӣ, дахлнопазир аст. Аз ин рӯ мақомоти ӯокимияти давлатӣ ӯақ надоранд чи ба ибодати оммавӣ ва чи ба истифодаи ягон забон ӯангоми ибодати оммавӣ, сарфи назар аз забони модарии ақаллияти миллӣ ё забони ибодатии ин гурӯҳ будани он, монеасозӣ кунанд.

- 5) Маърақаҳои динӣ ба монанди маросимҳои туӣ ё дафн, ки дар баъзе мамлакатҳо ӯолати шаървандиро муқаррар мекунанд, метавонанд фаъолияти қонунии шаървандӣ ӯисобида шаванд. Дар ин маврид, бояд манфиатҳои ӯамъиятӣ ба назар гирифта шаванд. Бо назардошти

принсипе, ки Ҳадафҳои маъмури набояд бар зидди Ҳуқуқҳои инсон равона карда шаванд, мақомоти Ҳокимияти давлатӣ набояд ба гурӯҳҳои динӣ ягон маъдудияти забониро ӯрӣ намоянд. Ин бояд ба кулли вазифаҳои маъмури, ки гурӯҳҳои динӣ ба зимма мегиранд ва онҳо, ки ба доираи ваколатҳои шаҳрвандӣ мувофиқат мекунанд, дар Ҳалми баробар истифода шавад. Вале Давлат Ҳуқуқ дорад, ки аз гурӯҳи дини намояндагони ақаллиятҳои миллӣ сабти ӯлати қонунии шаҳрвандиро ба забон ё забонҳои расмӣ низ талаб намояд, то ки Давлат тавонад вазифаҳои қонунии танзимкунанда ва маъмурии худро иҷро намояд.

ҲАЁТИ ГУРҶҲОИ АҚАЛЛИЯТҲО ВА СОЗМОНҲОИ ҒАЙРИҲУКУМАТӢ

- б) Ҳаёти яқлӯяи намояндагони ақаллиятҳои миллӣ, амалияҳои онҳо «дар ӯамоат» чи тавре, ки дар асноди байналмиллалӣ қайд шудааст, дар амалиёти сершумор ва соҳаҳои фаъолият зоғир мегардад. Яке аз онҳо фаъолияти созмонҳои ғайриҳукумати, иттиҳодияҳо ва муассисаҳошон мебошад, ки барои ниғӯдорӣ ва рушду равнақи аминияти онҳо одатан муғим аст ва умуман ба тараққийи ӯамғияти шаҳрвандӣ ва арзишҳои демократӣ дар давлатҳо мусоидат мекунад.

Дар моддаи 21 ва 22 **Паймони Байналхалқӣ доир ба Ҳуқуқҳои шаҳрвандӣ ва сиёсӣ** ва моддаи 11 **Муоғидаи Аврупо оиди ӯифзи Ҳуқуқ ва озодиҳои асосии инсон** Ҳуқуқи одамон ба ӯамғомадҳои осоишта ва озодии иттиҳодия қафолат дода шудааст. Ҳуқуқи шахсон ба амал кардан «дар ӯамоат» бо дигар ағзоёни гурӯҳашон – Ҳуқуқи тағсис намудан ва идора кардани созмонҳои ғайриҳукумати, иттиҳодияву массисаҳо – яке аз аломатҳои ӯомеаи кушода ва демократӣ мебошад. Дар Моддаи 27 ӯамин **Паймон** тасдиқ шудааст, ки «намояндагони ақаллиятҳои ... набояд аз Ҳуқуқи яқлӯя бо дигар ағзоёни ӯамон гурӯҳ истифода бурдани ... забони модарӣ мағрум шаванд». Аз ин рӯ одатан мақомоти Ҳокимияти давлатӣ набояд ба қорҳои дохилии чунин созмонҳои «дар ӯомеа амалкунанда» даҳолат намоянд, инчунин онҳо набояд нисбати онҳо ягон маъдудиятро ӯрӣ намоянд, ғайр аз онҳо, ки ба онҳо мувофиқи Ҳуқуқи байналмиллалӣ ильзат дода шудааст. Моддаи 17(2) **Муоғидаи Меғёрии Шӯрои Аврупо оиди ӯифзи ақаллиятҳои миллӣ** инчунин Давлатҳоро барои «халалдор нашудан ба Ҳуқуқи намояндагони ақаллиятҳои миллӣ ба

иштироки онҳо дар фаъолияти созмонҳои ғайрињукуматӣ, ӯам дар сатҳи миллӣ ва ӯам дар сатҳи баналмиллалӣ» даъват мекунад.

Моддаи 2(1) **Паймони Байналхалқӣ доир ба ӯуқуқҳои шаървандӣ ва сиёсӣ** талаб мекунад, ки ӯар як давлат ӯндадории «кафолати ӯуқуқҳои ӯамаи шахсони дар ӯудуди қаламрави он буда ва таъти тобеияти ӯуқуқии он қарордошта, ки дар ӯамин Паймон эътироф шудаанд, бидуни ягон фарқият, аз ӯумла ... забонӣ..., ба зимма гирад». Мувофиқи ин меъёр давлатҳо наметавонанд созмонҳои ғайрињукуматиро дар асоси забон таъқир намоянд ва ягон талаботи беасоси забониро ӯорӣ намоянд. Дар баробари ин, мақомоти ӯокимияти давлатӣ метавонанд аз ин созмонҳо, иттиҳодияҳо ва муассисаҳо талаб намоянд, ки ба талаботи қонунгузории дохилӣ ба хотири манфиати ӯамъяти ӯавобгӯ бошанд, аз ӯумла истифодаи забон(ҳо)и расмии Давлат дар ӯолатҳои пайдоиши зарурати ӯамқорӣ бо мақомоти ӯокимияти давлатӣ.

Оиди маблағ боби 32.2 **ӯульяти Копенгаген** муқаррар намудааст, ки намояндагони ақаллиятҳои миллӣ ӯуқуқ доранд «муассисаҳои хусусии таъсилотӣ, фаръангӣ ва динӣ, созмонҳо ё иттиҳодияҳои таъсис ва таъмин намоянд, ки метавонанд қӯмаки башардӯстона ва дигар саъмияҳо, инчунин таъминоти давлатиро мувофиқи қонунгузории миллӣ билъӯянд». ӯамин тариқ Давлатҳо набояд ба ин созмонҳо дар ӯӯстулуи сарчашмаҳои молиявӣ чӣ аз хазинаи Давлат ва чӣ аз сарчашмаҳои байналмиллалӣ ва инчунин аз сохторҳои хусусӣ халал расонанд.

- 7) Дар бобати таъминоти молиявии давлатии амалиёти созмонҳои ғайрињукуматӣ дар соъаи илтимой, фаръангӣ, варзишӣ ва соъаҳои дигар, принципҳои баробарӣ ва роъ надодани таъйиз талаб мекунад, ки мақомоти ӯокимияти давлатӣ ӯиссаи мувофиқи маблағро барои гузаронидани чунин амалиёт бо забони ақаллиятҳои миллие, ки дар ӯудуди қаламравашон зиндагӣ мекунад, таъмин намоянд. Дар моддаи 2(1) **Паймони Байналхалқӣ доир ба ӯуқуқҳои шаървандӣ ва сиёсӣ** қайд карда мешавад, ки дар муносибат бо шахсони алоҳида на фақат ба фарқият дар асоси забон роъ дода нашавад, балки дар моддаи 2(2) он шарт гузошта шудааст, ки «Давлатҳо ӯндадор мешаванд, ки ... барои қабули он асноди қонунгузорӣ ё дигар тадбирҳои, ки метавонанд ӯиъати амалӣ намудани ӯуқуқи дар ӯамин Паймон эътирофшуда

зарур доништа шаванд, чораҳои зарури андешанд». Дар моддаи 2(2) **Паймони Байналхалқӣ доир ба барнома додани таъбири наҷодӣ** (ки барои барнома додани ӯама гуна фарқият, истисно, маъдудият ё афзалият дар асоси наҷод, ранги пӯст, аслу насаб, баромади миллӣ ё этникӣ равона шудааст) пешбинӣ намудааст, ки «Давлатҳо дар ҳолати зарури бояд дар соҳаҳои илтимӯи, иқтисодӣ, фарҳангӣ ва соҳаҳои дигар тадбирҳои махсус ва конкретиро барои кафолат додани тараққиёти мувофиқ ё мувофизати гурӯҳҳои наҷодии муайян ё шахсиятҳои ба онҳо тааллуқдоштаро бо мақсади ба онҳо кафолат додани пурра ва баробари ҳуқуқ ва озодиҳои инсон қабул кунанд». Азбаски бештар забон хусусияти муайянкунандаи мансубияти этникӣ мебошад, гурӯҳҳои ақаллияти забонӣ ба баъраманд шудан аз ин «тадбирҳои махсус ва конкретӣ» ҳуқуқ дошта метавонанд.

Дар миқёси Аврупо, боби 31 **Нӯульяти Копегаген** муқаррар намудааст, ки «Давлатҳо дар ҳолати зарури тадбирҳои махсусро барои таъмин намудани баробарии комили намояндагони ақаллиятҳои миллӣ бо шаървандони дигар дар истифодаи ҳуқуқ ва озодиҳои аслии худ қабул намоянд». Дар банди 2 моддаи 4 **Муоҳидаи Меъёрии Шӯрои Аврупо оиди ӯифзи ақаллиятҳои миллӣ** муқаррар шудааст, ки «Давлатҳо дар ҳолатҳои зарури тадбирҳои дахлдорро барои фароҳам овардани баробарии комил ва воқеии намояндагони ақаллиятҳои миллӣ бо шахсон ба аксариятҳои миллӣ тааллуқдошта дар кулли соҳаҳои ӯаёти иқтисодӣ, ӯамъиятӣ, сиёсӣ ва фарҳангии кишвар, қабул намоянд»; дар банди 3 ӯамин модда гуфта шудааст, ки ин «тадбирҳои, ки мувофиқи банди 2 қабул шудаанд, ӯамчун кирдори таъбири ӯисобида нашаванд». Илова бар ин дар моддаи 7(2) **Оинномаи (Хартияи) Аврупо оиди забонҳои минтақавӣ ва забонҳои ақаллият** муқаррар гардидааст, ки «қабул намудани тадбирҳои махсусе ба манфиати забонҳои минтақавӣ ё забонҳои ақаллият, ки ба фароҳам овардани баробарии истифодабарандагони ин забонҳо бо аҳолии боқимонда равона шудаанд, ё онҳо, ки шароитҳои махсуси онҳо ба инобат мегиранд, набояд ӯамчун амали таъбири истифодабарандагони забони аксарият дида шаванд». Аз ин лиӯоз, мақомоти ӯоқимияти давлатӣ бояд ӯиссаи боадолатонаи маблағҳо аз хазинаи Давлат барои фаҳолияти намояндагони ақаллиятҳои миллӣ дар соҳаҳои марбутаи ӯамъиятӣ, фарҳангӣ, варзишӣ ва ӯайра ӯудо кунанд. Чунин дастгирӣ метавонад ба воситаи

маблағљудокунї, имтиёзњои давлатї ва аз андоз озодкунї ба амал бароварда шавад.

ВАСОИТИ АХБОРИ УМУМ

- 8) Моддаи 19 **Паймони Байналхалќї доир ба њуќуќњои шањрвандї ва сиёсї**, ки њуќуќи доштани аќида ва њуќуќи баён намудани онро кафолат медињад, сарчашмаи асосии тавсияњо оиди наќш ва маќоми васоити ахбор дар љомеаи демократї мебошад. Дар мавриде, ки моддаи 19(1) пешбинї кардааст, ки «њар як инсон њаќ дорад аќидањои худро бе дахлат пайравї намояд», Моддаи 19(2) кафолат медињад, ки «њар як шахс ба озодии љустуљў кардан, ба даст овардан ва пањн намудани њама гуна иттилоот ва ғоя, сарфи назар аз марзњои давлатї, ба таври шифоњї, хаттї, бадеї ё дигар усуљњо бо интихоби худ њаќ дорад». Айнан њамин тариќ, дар моддаи 10 **Муоњидаи Аврупо оиди њифзи њуќуќ ва озодињои асосии инсон** њуќуќ ба озодии баён кафолат дода мешавад. Давлатњои узви Шўрои Аврупо дар моддаи 1 **Эълomia оид ба озодии баён ва иттилоот** «тарафдории содиќи худро ба принципњои озодии баён ва иттилоот њамчун унсури асосии љамњияти деморкатї ва плюралистї» бори дигар тасдиќ намуданд. Аз ин рў, дар њамин њуљљат Давлатњо эълон намуданд, ки «дар соњаи иттилоот онњо њаракат мекунанд, ки ... мављудияти гуногунии васењи васоити ахбори мухтор ва мустаќилро, ки инњикоси рангорангии фикрњо ва аќидањо аст, иљозат медињанд».

Дар Моддаи 9(1) **Муоњидаи Мењёрии Шўрои Аврупо оиди њифзи аќаллиятњои миллї** таври возењ баён шудааст, ки намояндагони аќаллиятњои миллї «барои доштани аќидањо ва гирифтани ва расонидани иттилоот ва аќидањои худ бо забони аќаллият, бидуни мамоният аз тарафи мањомоти њокимияти давлатї ва сарфи назар аз марзњо, озоданд». Давоми њамин муќаррарот Давлатњоро ўњдадор мекунад, ки «кафолат дињанд, то дар чорчўбаи тартиботи њуќуќиашон намояндагони аќаллиятњои миллї дар вобастагї ба дастрасии васоити ахбори умум таъбир нашаванд». Дар моддаи 9(3) **Муоњидаи Мењёри** пешбинї шудааст, ки Давлатњо «ба намояндагони аќаллиятњои миллї барои таъсис додан ва истифодаи васоити ахбори умумии чопї халадор нашаванд». Камин муќаррарот талаб мекунад, ки «дар чорчўбаи њуќуќии радиошунавонї ва телевизиони ќонунї онњо (Давлатњо) то

Ӯадди имкон кафолат медиӮанд, ки ба намояндагони аќаллиятҳои миллӣ имконияти таъсис додан ва истифодаи васоити ахбори хусусӣ дода шавад». Инчунин қайд кардан зарур аст, ки васоити ахбор метавонанд худ маќомоте бошанд тавре, ки дар боби 32.2 **Њульмати Копегаген** пешбинӣ шудааст, ки он Ӯуќуќи намояндагони аќаллиятҳои миллиро барои «таъсис ва таъмин намудани муассисаҳои таълимӣ, фарӮангӣ ва динӣ, созмонҳои иттиҳодияҳои кафолат медиӮанд». Гарчанде, ки дар ин меёр дар бораи васоити ахбор сухани аниќ нарафта бошад Ӯам, васоити ахбор дар рушд ва нигоҳ доштани забон, фарӮанг ва айният наќши асосиро мебозанд.

Гарчанде шубҳае нест, ки намояндагони аќаллиятҳои миллӣ Ӯуќуќи таъсис додан ва таъмин намудани васоити ахбори хусусиро доранд, ин Ӯам дуруст аст, ки ин Ӯуќуќ мавриди маӮдудиятҳоиест, ки Ӯам дар асноди байналмиллалӣ ва Ӯам дар талаботҳои қонунии Давлат оид ба танзими фаъолияти васоити ахбори умум пешбинӣ шудаанд. Моддаи 9(2) **Муоњидаи Меёрӣ** ба ин равшанӣ меандозад бо далели он ки озодии баён, ки дар моддаи 9(1) **Муоњида** оварда шудааст, «Љонибӯро барои талаб кардани литсензия дар асоси бетабъизӣ ва меёрҳои воќеӣ барои таъсиси телевизион ва радиошунавонӣ ё иттиҳодияҳои синамо халал нарасонад». Дар мавриди асоснок будан ва зарурат барои вайрон кардани ин Ӯуќуќ, талаботҳои танзимкунанда истифода шуда наметавонанд.

- 9) Масъалаи дастрасии васоити ахбори оммаи давлатӣ бо мавҷуми озодии баён зич алоқаманд аст. Моддаи 9(1) **Муоњидаи Меёрӣ** қайд кардааст, ки озодии баёни намояндагони аќаллиятҳои миллӣ инчунин иборат аст аз озодии расонидани иттилоот ё ақидаи худ бо забони аќаллият бидуни мудохилаи маќомоти Ӯокимияти давлатӣ ва афзудааст, ки «намояндагони аќаллиятҳои миллӣ дар масъалаи дастрасии васоити иттилоот табъиз карда нашаванд». Моддаи 9(4) **Муоњидаи Меёрӣ** пешбинӣ намудааст, ки «Тарафҳои бояд чораҳои заруриро барои таъмин намудани дастрасии васоити ахбори омма ба намояндагони аќаллиятҳои қабул кунанд». Ин маънои онро дорад, ки ба аќаллиятҳои миллие, ки аз сершумор доранд, барои суханронӣ дар радио ва ё телевизиони ӯамбиятӣ вобаста ба шумораи намояндагони аќаллияти муайян, ваќти муносиб ӯудо карда шавад.

Аммо танъо шумора ва зичии аќаллият наметавонанд меъёри ягонаи муайянкунандаи њалми ваќти пахши барномаи барои аќаллияти муайян људошаванда њисобида шавад. Дар њолати хурд будани гурӯњи аќаллият, барои муайян кардани њалми ваќти барнома бояд ваќт ва васоитњои њаддулаќалли самаранок ба инобат гирифта шаванд, ки бидуни он аќаллияти хурд имконияти пурмазмун истифода бурдани васоити ахбори умумро надорад.

Ѓайр аз ин, сифати ваќти барои барномањои аќаллият људошуда муаммоест, ки бояд ба тариќи асоснок ва бетаъбиз њалли худро ёбад. Ваќти барои барномањои ба забони аќаллият људошуда бояд ба намояндагони аќаллиятњои миллї имконият дињад, ки онњо аз барномањо бо забони худ ба таври кофї баъраманд шаванд. Аз ин лињоз, маќомоти њокимияти давлатї бояд пахши ин барномањоро дар ваќти муносиби рӯз таъмин намоянд.

- 10) Дар љомеаи кушоду демократї мазмуни барномањои васоити иттилоот набояд аз тарафи маќомоти њокимияти давлатї аз њад зиёд ба низом (сензура) дароварда шавад. Дар ин муносибат озодии баён, ки дар моддаи 19(1) **Паймони Байналхалќї доир ба њуќуќњои шаървандї ва сиёсї** ва моддаи 10(1) **Муоњидаи Аврупо оиди њифзи њуќуќ ва озодињои асосии инсон** кафолат дода шудааст, муњим аст. Њар мањдудияте, ки аз тарафи маќомоти њокимияти давлатї гузошта мешавад, бояд бо моддаи 19(3) **Ањднома** мувофиќат карда шавад, ки дар он пешбинї шудааст, ки мањдудиятњо бояд чунин бошанд, ки «дар ќонунгузорї пешбинї шудаанд ва а) барои эътироми њуќуќ ва обрӯи шахсони дигар б) барои њифзи амнияти миллї ё тартиботи оммавї, ё саломатї ва маънавиёти омма заруранд». Моддаи 10(2) **Муоњидаи Аврупо оиди њифзи њуќуќ ва озодињои асосии инсон** низ мањдудиятњои дањолати маќомоти њокимияти давлатї ба истифодабарии њуќуќи озодии баёни ќариб ба ин монандро муќаррар намудааст.

Васоитњои кафолати он бояд љорї шаванд, ки барномањои васоити иттилооти љамъиятї, ки аќаллиятњои миллї тањия намудаанд ё аз номи онњо тањия шудаанд, манфиат ва хоњишњои аъзоёни гурӯњро инњикос кунанд ва аз тарафи онњо мустаќил њисобида шаванд. Дар ин муносибат иштироки намояндагони аќаллиятњои миллї (дар њайси

шахсони хусусӣ) дар рафти таърири барномаҳои барои кафолати мустақилияти васоити иттилоот ва ҷавобгӯ будани онҳо ба талаботҳои гурӯҳҳои, ки ин шахсон ба манфиати онҳо амал мекунанд, аҳамияти калон дорад.

Мувофиқи Принсипи баробарӣ ва пешгирии таъбиз, муассисаҳои давлатӣ бояд намояндагони аҳолиро дарбар гиранд, ки ин хизмат ба онҳо равона карда мешавад. Ин ба васоити ахбори ҷамъиятӣ низ дахл дорад. Моддаи 15 **Муоҳидаи Меъёрӣ** давлатҳои ӯндадор месозад, ки «шароитҳои заруриро барои иштироки воқеии намояндагони ақаллиятҳои миллӣ дар ҳаёти фарҳангӣ, илтимоеӣ ва иқтисодӣ, инчунин дар қорҳои давлатӣ, хусусан дар онҳо, ки ба ақаллиятҳо дахл доранд, таъмин намоянд». Моддаи 2 **Муоҳидаи №111 Созмони Байналмиллалӣ Меънат оиди таъбиз ҷангоми бо қор таъминқунӣ ва шуғл** давлатҳои возеътар ӯндадор месозад, ки «сиёсати миллии давлатиеро гузаронанд, ки ба ... баробарии имқониятҳо ва муносибат ҷангоми бо қор таъминқунӣ ва шуғл бо мақсади барҳам додани ҳама гуна таъбиз дар ин муносибат, мусоидат қунад». Ҷалби бетаъбизи намояндагони ақаллиятҳои миллӣ ба қор дар васоити ахбори омма ба намояндагӣ ва воқеияти васоити иттилоот ҳиссаи арзанда мегузорад.

- 11) Мувофиқи рӯҳияи моддаи 19(2) **Паймони Байналқалқӣ доир ба ҳуқуқҳои шаҳрқандӣ ва сиёсӣ** ва Моддаи 9(1) **Муоҳидаи Меъории Шӯрои Аврупо оиди ҳифзи ақаллиятҳои миллӣ** ва принсипи роҳ надодани таъбиз, дастрасии барномаҳои ба забони ақаллиятҳо, ки аз Давлати дигар ё давлати «ҳамфарҳанг» паҳш мешаванд, ба қам қардани вақти барномаҳои ақаллияте, ки дар васоити ахбори оммаи Давлате, ки аъзоҳоиаш дар он зиндагӣ мекунанд, ҷудо шудааст, ба ҳона шуда наметавонад.

Дастрасии шабақои иттилоотӣ ва васоити иттилооти бурунқарзӣ – қисми тарқибии асосии ҳуқуқ қорои иттилоотест, ки дар шароити пешравии зуди техникӣ аҳамияти торафт муҳим дорад. Бинобар ин, масалан, ҷангоми литсензияқунонии паҳши қабелӣ, рад намудани литсензияқунонии телевизион ва радистансияҳои аз тарафи Давлат дар мавриди аниқ баён шудани хоҳиши дастрас намудани ин барномаҳои аз тарафи ақаллияти миллии муайян, ғайриқунонист. Ин ҳуқуқ на танҳо воқаста ба воситаҳои иттилооти қабелӣ, балки ба

шабакањои иттилоотии электронӣ бо забони аќаллиятњои миллӣ низ истифода мешавад.

Дар сатњи умумӣ, давлатњо-узви Созмони Аврупо дар моддаи 3(с) **Эълomia оид ба озодии баён ва иттилоот** ба хулосае омаданд, ки «ба озод пахш кардани иттилоот ва ба њамин тариќ ба дарки байналмиллалӣ, дониши хуби аќоид ва анъанањо, эътироми гуногунии нуќтаи назар ва бойгардонии дуљонибаи фарњангњо мусоидат мекунад». Дар масъалаи мубодилаи бурунмарзии байни васоити ахбор, Давлатњо бояд сиёсати худро ба рӯњияи ин муќаррарот њамоњанг созанд.

ЊАЁТИ ИҚТИСОДӢ

- 12) Асноди байналмиллалӣ оид ба њуќуќи намояндагони аќаллиятњои миллӣ дар соњаи фаъолияти иќтисодӣ кам истинод мекунад. Аммо одатан асноди байналмиллалӣ дорoi истинодњо ба њуќуќи намояндагони аќаллиятњои миллӣ барои истифода бурдани забони худ дар њаёти љамъиятӣ ва хусусӣ, озодона ва бе ягон гуна таъбиз, дар шакли шифоњӣ ва хаттӣ, танњо ва бо одамони дигар мебошанд. Моддаи 19(2) **Паймони Байналхалќӣ доир ба њуќуќњои шањрвандӣ ва сиёсӣ** ва моддаи 10(1) **Муоњидаи Аврупо оиди њифзи њуќуќ ва озодињои асосии инсон** озодии баён на танњо нисбати ғояњо ва аќидањо, ки ба дигарон расонида мешаванд (яъне ба мазмуни мубодилаи афкор), балки нисбати забон, њамчун воситаи мубодилаи афкор кафолат медињанд. Ин њуќуќњо дар якљоягӣ бо њуќуќ ба баробарӣ ва бетаъбизӣ, њуќуќњои намояндагони аќаллиятњои миллиро ба соњибкорӣ ба забони интихобкардаи худ дар назар доранд. Бо назардошти зарурати қобилияти соњибкорон ба мубодилаи самарноки афкор бо мизольони худ ва ба амал баровардани ташаббусњои худ дар шароитњои раќобат, ба онњо дар интихоби озодонаи забон маъдудиятњои ғайриқонунӣ гузошта нашаванд.

Моддаи 11(2) **Муоњидаи Меъёрӣ** пешбинӣ кардааст, ки «њар намояндаи аќаллияти миллӣ њуќуќи дар забони аќаллияти худ лой кардани лавњањо, навиштаљот ва дигар ахбори характери хусусидоштаи ба омма намоёнро дорад». Дар **Муоњидаи Меъёрӣ** ибораи «характери хусусидошта» ба њар чизе, ки ғайрирасмӣ аст,

тааллуқ дорад. Бинобар ин, Давлат наметавонад ба интихоби забон барои идораи муассисаҳои соҳибқори хусусӣ ягон маъдудият ҷорӣ намояд.

Бо вуҷуди меъриҳои дар боло зикршуда, давлат метавонад талаб намояд, ки забон ё забонҳои расмӣ давлат барои ин соҳаҳои фаъолияти иқтисодӣ ҳатман истифода шаванд, ки ба истифодаи ӯқуқҳо аз тарафи дигарон таъсир мерасонанд ё ки дар онҳо мубодила ва тамос ба мақомоти ҷамъиятӣ зарур аст. Ин аз маъдудиятҳои илзотдодашуда барои озодии баёни дар моддаи 19(3) **Паймони байналхалқӣ доир ба ӯқуқҳои шаҳрвандӣ ва сиёсӣ** ва дар моддаи 10(2) **Муоҳидаи Аврупо оиди ҳифзи ӯқуқ ва озодиҳои асоси инсон** овардашуда бармеояд. дар он мавриде, ки маъдудиятҳои қобили қабул метавонанд маъдудиятҳои ба мазмуни мубодилаи афкор ҷорӣ намоянд, онҳо ҳеҷ гоҳ истифодаи забонро ҳамчун воситаи мубодилаи афкор маъдуд карда наметавонанд. Аммо, ҳифзи ӯқуқ ва озодиҳои дигарон ва талаботҳои маъдуди мақомоти ҳокимияти давлатӣ метавонанд муқаррароти махсуси оиди истифода бурдани иловагии забон ё забонҳои давлатиро асоснок кунанд. Ин дар чунин соҳаҳои фаъолият ба монанди ҳолат ва амнияти ҷои қор, ҳифзи истеъмолгарон, муносибатҳои меҳнатӣ, андозсупорӣ, ҳисоботи молиявӣ, суғуртаи давлатии саломатӣ, бекорӣ ва молкашонӣ вобаста ба ҳолатҳо, истифода бурда мешавад. Дар асоси манфиати қонунии ҷамъиятӣ, давлат метавонад илова ба истифодаи ягон забони дигар, талаб намояд, ки забон ё забонҳои расмӣ Давлатӣ дар чунин соҳаҳои фаъолияти тоҷирӣ монанди ҷой қардани лавҳаҳо ва навиштаҷот барои ҷомеа, ки дар боби 60 **Эзоҳнома ба Муоҳидаи Меъриҳои Ҳифзи ақаллиятҳои миллӣ** таври возеъ омадааст низ, истифода шавад. Умуман, давлат ҳеҷ гоҳ наметавонад истифодаи забонро манъ намояд, аммо дар асоси манфиати қонунии ҷамъият метавонад истифодаи иловагии забони расмӣ ё забонҳои давлатиро муқаррар кунад.

Мувофиқи мантиқи манфиати қонунии ҷамъият, ҳар талаботе(ное), ки барои истифодаи забон аз тарафи давлат муқаррар шудааст(анд), бояд ба манфиати ҷамъияте, ки ба он хизмат расонида мешавад, мутаносиб бошад. Мутаносибияти ҳар талабот бояд бо меъере муайян шавад, ки барои чунин талабот зарур аст. Ҳамин тариқ, масалан, дар вобастагӣ ба манфиати ҷамъиятии марбути ҳолат ва амнияти ҷои қор

давлат метавонад талаб намояд, ки дар корхонаи хусусӣ навиштаљотњо оиди чорањои эътиётӣ бо забони расмӣ ё забонњои давлатӣ илова ба забони интихобкардаи корхона љой дода шаванд. Ба њамин тариќ, ба манфиати давлатдории дуруст, дар соњаи андозпардозӣ давлат метавонад, талаб намояд, ки ќолабњои њуљъатњои мањмурӣ дар забон ё забонњои давлатӣ пешнињод шаванд ва дар њолати тафтишот (аудит) аз тарафи маќомоти њокимияти давлатӣ њисобтњои дахлдор дар забон ё забонњои давлатӣ тањия шаванд; дар њолати охира зарур нест, ки кулли њисоботи корхонаи хусусӣ дар забон ё забонњои давлатӣ бурда шавад, танњо харољот ба тарљумаи эътимолӣ он аз њисоби корхонаи хусусӣ пардохта шавад. Ин бе зарар ба њуќуќњои намояндагони аќаллиятњои миллӣ ба истифодаи забонашон њангоми муносибатњо бо маќомоти мањмури чӣ хеле, ки дар моддаи 10(2) **Муоњидаи Меъёрии њифзи аќаллиятњои миллӣ** пешбинӣ шудааст, сурат мегирад.

МАҚОМОТИ МАЊМУРӢ ВА СОХТОРЊОИ ДАВЛАТӢ

13/14/15) Давлатњои иштирокдори САЊА ўњдадоранд чорањоеро анљом дињанд, ки ба муњити динамикие, ки на танњо барои нигоњдории айњияти (аз љумла забонии) намояндагони аќаллиятњои миллӣ, балки барои рушду равнаќи онњо низ мусоидат кунанд. Дар натиља, ин давлатњо ўњдадорӣ эътироф кардани «њуќуќи иштироки воќеи намояндагони аќаллиятњои миллиро дар корњои љамъиятӣ» мегиранд, ки дар банди 35 **Њуљъати Копенгаген** кайд шудааст. Моддаи 10(2) **Муоњидаи Меъёрии оиди њифзи аќаллиятњои миллӣ** аниќ талаб мекунад, ки давлатњо «бояд имконияти истифодаи забонњои аќаллиятро дар муносибатњо бо маќомоти мањмурӣ фароњам оваранд». Банди 35 **Њуљъати Копенгаген** низ имконияти ба вуљуд овардани муњитеро, ки ба иштироки аќаллиятњои миллӣ дар корњои давлатӣ бо забони худ тавассути таъсиси «мањмуриятњои дахлдори мањаллӣ ё мухтор, ки ба шароитњои махсуси таърихӣ аз зисти муќимии аќаллиятњо дар чорчубаи сиёсати давлатњои дахлдор мувофиќат мекунанд», дар назар дорад. Моддаи 15 **Муоњидаи Меъёри** давлатњоро ўњдадор месозад, ки «барои иштироки воќеи намояндагони аќаллиятњои миллӣ дар њаёти фарњангӣ, иљтимоӣ ва иќтисодӣ, инчунин дар корњои давлатӣ, алахусус дар масъалањое, ки ба онњо марбутанд, шароитњои зарурӣ муњайё кунанд». Ин муќаррарот маќомоти њокимияти давлатиро вазифадор мекунад, ки ба намояндагони аќаллиятњои миллӣ имконияти сару кор доштан бо

њукумати маъалли бо забони худ ё гирифтани сертификат ва шаъодатномаъоро ба забони худ муъайё кунанд. Мувофиқи принципи баробарӣ ва роъ надодани табъиз, ин муқаррарот инчунин муносибатҳои динамикии умумиро дар назар дорад, ки дар он забон воситаи тараққиёфтаи мубодилаи афкор дар ӯаёти сиёсии маъалли ва дар ӯамкории байни шаървандон ва мақомоти ӯокимияти давлатӣ, инчунин дар таъмин намудани хизматрасонии давлатӣ, шуда метавонад.

Намояндагии этникии муассисаҳои маъмурӣ ва хизматрасонии аҳоли одатан аломати ӯамъияти плюралистӣ ва кушода мебошад, ки дар он ба табъиз роъ дода намешавад. Бо мақсади аз байн бурдани оқибатҳои табъиз дар гузашта ё ӯоло дар дохили система мавҷуда, моддаи 2 **Муоъидаи №111 Созмони Байналмиллалии Меънат оиди табъиз** ӯангоми бо кор таъминкунӣ ва шуғл талаб мекунад, ки давлатҳо «сиёсати миллиеро ба амал бароранд, ки ба... баробарии имконот ва муносибат ӯангоми ба кор таъминкунӣ ва шуғл барои барӯам додани ӯама гуна табъиз дар ин соҳа равона карда шавад».

ӯангоми таъия кардан ва илроиши барномаҳо ва хизматрасоние, ки ба аҳоли пешкаш мешавад, мувофиқи мақсад мебуд, ки давлатҳо ба принципҳои дар боло зикршуда содиқ шуда, хоёишҳои баёнкардаи намояндагони ақаллиятҳои миллӣ, аз ӯумла принципи асоснокии шуморавиро ба инобат гиранд. Дар он ӯое, ки ниёз изӯор шудааст ва шумораи намояндагони ақаллият зиёд аст, аз рӯи адолат мешуд, ки ба андозсупорандагоне, ки ба ақаллиятҳои миллӣ тааллуқ доранд, хизматрасонӣ дар забони худ дастрас бошад. Ин хусусан ба соҳаи тандурустӣ ва хизмати илтимое марбут аст, ки ба сифати ӯаёти одамон бевосита ва комилан таъсир мерасонанд.

Мувофиқи принципҳои баробарӣ ва роъ надодани табъиз, мақомоти маъмурӣ бояд ба намояндагони ақаллиятҳои миллӣ ба тариқи баробар ва ӯалбкунӣ ба ӯама соҳаҳо муносибат кунанд. Давлатҳо бояд воқеияти демографии минтақаҳои зерини итоаташонро эътироф кунанд. Пеш аз ӯама, давлатҳо набояд ба хоёири илро накардани ӯндадоринояшон воқеияти демографии минтақаҳоишонро дигаргун созанд. Моддаи 16 **Муоъидаи Меъерӣ** давлатҳоро даъват менамояд, ки аз чораҳои, ки метавонанд худсарона таносуби аҳолиро дар минтақаҳои истиқомати намояндагони ақаллиятҳои миллӣ бо мақсади

маъдудкунии ӯуқуқҳои ин ақаллиятҳо иваз кунанд, худдорӣ намоянд. Ин гуна чораҳо метавонанд аз мусодираи худсарона, қўчондан, бадарға кардан, инчунин ивазкунии худсаронаи марзҳои маъмури ва қаллобқориҳо ӯангоми барӯйхатгирии аҳоли иборат бошанд.

МУАССИСАҲОИ МИЛЛИИ МУСТАҚИЛ

- 16) ӯуқуқҳои инсон ӯамон вақт барои истифодабарандагони ин ӯуқуқҳо маънои воқеиро пайдо мекунанд, ки мақомоти ӯоқимияти давлатӣ воситаҳои истифодабарӣ ва ӯифзи ӯуқуқҳои оро, ки дар созишномаҳо ва эълонияҳои байналмиллалӣ ё дар қонунгузориҳои дохилӣ қафолат дода шудаанд, ӯорӣ намоянд. ӯамчун илова ба тартиби судии ӯалли баъсҳо, муассисаҳои ӯайридавлатии миллӣ худ чун сохторҳои зудамал ва на чандон қимат, ва бинобар ин қобили қабул, баромад карда метавонанд.

Мавҷуми табъиз, ки дар **Муоҳидаи оиди барӯам додани табъизи наҷодӣ** омадааст, на ӯамчун меъёре муайян шудааст, ки танҳо наҷодро дар бар мегирад. Моддаи 1(1) **Муоҳида** пешбинӣ кардааст, ки мафҷуми табъизи наҷодӣ бояд маънои «ӯама гуна фарқият, истисно, маъдудият ё афзалият дар асоси наҷод, ранги пўст, аслу насаб ё баромади миллӣ ё этникие, ки мақсад ё таъсир барои нест кардан ё кам кардани эътироф ё истифодаи баробари ӯуқуқ ва озодиҳои асосии инсон дар соҳаи сиёсӣ, иқтисодӣ, илтимой, фарӯангӣ ва дигар соҳаҳои ӯаёти ӯамбъиятиро дорад» дошта бошад. Моддаи 6 **Муоҳида** эълон мекунанд, ки «давлатҳои иштирокдор бояд ба ӯар шахс, ки дар ӯудуди доираи ӯуқуқиашон аст, ӯифзи воқеӣ ва воситаҳои онро тавассути мақомоти салоҳиятдори миллии адлия ва созмонҳои дигари давлатӣ аз ӯар гуна табъизи наҷодие, ки ӯуқуқ ва озодиҳои асосии инсонро бар хилофи ин Муоҳида вайрон мекунад..., қафолат диҳанд». Бо назардошти ин таъсис додани созмонҳои мустақили миллие, ки ӯамчун воситаи барқароркунии ӯуқуқ ё ӯуброн, ба монанди омбудсман ё комиссияи оиди ӯуқуқҳои инсон чорае мебошад, ки аз даралаи демократӣ ва плюралистӣ будани Давлат шаҳодат медиҳад. Дар ин муносибат ва мувофиқи **Қарори Созмони Миллалӣ Муттаҳид (СММ) 48/134 аз 20-уми декабри соли 1993, Шӯрои Аврупо дар Тавсияҳои Кумитаи Вазирон № Р(97)14 аз 30 сентябри соли 1997** таъсис додани «созмонҳои миллии ӯуқуқи

инсон, бахусус комиссияҳои оиди ҳуқуқи инсон, ки аз ҷиҳати таркибии худ плюралистанд, омбудсменҳо ё созмонҳои монанд» тарафдорӣ намудааст. Ин гуна воситаҳои барқароркунии ҳуқуқ ба намояндагони ақаллиятҳои миллие низ дастрас шаванд, ки аз нуқтаи назари онҳо ҳуқуқи забонӣ ва дигар ҳуқуқҳои асосӣ поймол шудаанд.

МАҚОМОТИ СУДӢ

17/18) Ҳуқуқи байналмиллалӣ талаб мекунад, ки мақомоти ҷокимияти давлатӣ ба ҳамаи шахсоне, ки ҳаёти, айбдор шудаанд ва таъти тафтишот қарор доранд, ҳуқуқи донишҷӯи айби эълоншуда, ва муҳофизати судиро дар забоне, ки онҳо мефаҳманд, таъмин кунанд. Дар мавриди зарурӣ онҳо бояд бо тарҷумони бепул таъмин карда шаванд. Ин меъри муқарраршудаи ҳуқуқи муҳофизати дар истифода умумие аст, ки на фақат ба ҳуқуқҳои забони ақаллиятҳои милли вобастагӣ дорад. Аниқтараш, принсипҳои асосӣ ин принсипҳои баробарӣ ва роҳ надодани таъйин дар назди қонун мебошанд. Риояи ин принсипҳо хусусан ҳангоми айбдоркунӣ ва тафтишот муҳим аст. Дар натиҷаи ин, моддаи 14(3)(а) **Паймони Байналхалқӣ доир ба ҳуқуқҳои шаҳрвандӣ ва сиёсӣ** талаб мекунад, ки ҳар касе ки дар содиркунии ҷиноят айбдор шудааст «зуд ва муфассал бо забони ба ӯ фаҳмо дар бораи намуд ва асоси айбдоркунии ӯ маълумот гирад». Моддаи 6(3)(а) **Муоҳидаи Аврупо оиди ҷиғзи ҳуқуқ ва озодиҳои асосии инсон** айнан ҳамин гуна талаботро айнан бо ҳамин ибора пешбинӣ кардааст. Ғайр аз ин моддаи 5(2) **Муоҳидаи дар боло зикршуда** ҳамин талаботро нисбати ҳаёти пешбинӣ кардааст. Ғайр аз ин моддаи 14(3) **Паймони Байналхалқӣ доир ба ҳуқуқҳои шаҳрвандӣ ва сиёсӣ** ҳуқуқи ҳар як шахсро ба «...таъқиқ ё донишҷӯи далелҳои бар зидди ӯ пешниҳод шуда, ҳамчунин пешниҳод намудани далелҳо ба ӯидаи худ ва талаб намудани таъқиқи онҳо «дар баробарии пурра» бо далелҳои бар зидди ӯ пешниҳодшуда қафолат медиҳад». Барои ин, Моддаи 14(3)(f) **Паймони Байналхалқӣ доир ба ҳуқуқҳои шаҳрвандӣ ва сиёсӣ** ва Моддаи 6(3)(е) **Муоҳидаи Аврупо оиди ҷиғзи ҳуқуқ ва озодиҳои асосии инсон** қафолат ҳуқуқи ҳар касро «барои қўмаки бепули тарҷумон дар мавриди нафаҳмидани забоне, ки дар муҳофизати судӣ истифода мешавад, ё сухан ронда натавоништан дар он», медиҳанд. Дар ҳолате, ки ин қафолатҳои махсуси истифода бурдани забон айнан дар вобастагӣ бо муҳофизати ҷиноятӣ пешбинӣ шудаанд, аз қафолати асосии баробарӣ

дар назди судњо ва трибуналњо бармеояд, ки тавре ки дар љумлаи якуми моддаи 14(1) **Паймони Байналхалќи доир ба њуќуќњои шањрванди ва сиёси** пешбини шудааст, њар гуна амалиёти мурофиави њамон дарала боадолатона барраси мешаванд, ки шарту шароитњо дар баробарии мутлаќ риоя шуда бошанд. Ин муќаррароте, ки ба интихоби забони умумии дар раванди адолати суди истифодашаванда вобастаги дорад, бояд Давлатро ба тањияи сиёсати худ оиди баробари ва самарнокии адолати суди водор кунад.

Дар Моддаи 7(1) **Муоњидаи Аврупо оиди њифзи њуќуќ ва озодињои асосии инсон** таври умуми эълон карда мешавад, ки Давлатњо бояд сиёсат, ќонунгузори ва тальрибаашонро ба чунин маќсадњо ва принципњо мувофиќ кунонанд, монанди «этироф кардани забонњои минтаќави ва забонњои аќаллият њамчун ифодаи боигарии фарњанг...» ва «зарурати ќабул намудани чорањои устувор љињати рушди забонњои минтаќави ё аќаллият барои нигоњдории онњо». Дар Моддаи 7(4) **Оинномаи (Хартиаи) Аврупо** пешбини шудааст, ки «њангоми муайян кардани сиёсати худ оиди забонњои минтаќави ё аќаллият.. давлатњои узв бояд ниёзњо ва хоњишњоеро ба инобат гиранд, ки аз тарафи гурўњои истифодабарандаи ин забон изњор шудаанд». Ѓайр аз ин, Моддаи 15 **Муоњидаи Меъери** Давлатњоро ба «фароњам овардани шароитњое, ки барои иштироки самараноки намояндагони аќаллиятњои милли дар њаёти фарњанги, иљтимои, иќтисоди ва дар корњои љамъияти, хусусан онњое, ки ба онњо дахл дорад, заруранд» даъват менамояд. Агар кас ба меъерњои дар боло зикршуда бо назардошти ањамияти дастрасии самараноки адолат дар љамъиятњои демократи назар кунад, мувофиќи маќсад мешуд, ки Давлатњо ба ќадри имкон ба намояндагони аќаллиятњои милли барои баён кардан ба забони худ дар кулли марњилањои раванди тафтишоти суди (љинояти, шањрванди ё маъмури), бо этирофи њуќуќњои дигарон ва риояи комилоти мурофиањои суди, аз љумла тавассути маќомоти мурољияти шикояти шароит фароњам оранд.

- 19) Азбаски дастрасии адолат барои истифодаи њуќуќи инсон муњим аст, даралаи иштироки бевосита ва осон (бемонеа) дар мурофиањои мављуда – меъери муњими чунин дастраси мебошад. Мављудияти мурофиањои судии бо забони намояндагони аќаллиятњои милли амалкунанда, барои чунин шахсон дастрасии адолатро бевосита ва осон мекунанд.

Дар ин асос, Моддаи 9 **Оинномаи (Хартияи) Аврупо оиди забонҳои минтақавӣ** ё **ақаллият** пешбинӣ намудааст, ки ба дарлаҳои илрошаванда ва мувофиқи дархости яке аз ҷонибҳои зарардида, кулли амалиёти муҳофизатӣ дар забони минтақавӣ ё забонҳои ақаллият гузаронида шаванд. Ассамблеяи Парлумони Шӯрои Аврупо дар Моддаи 7(3) **Тавсияҳои №1201** худ айнан ба ҷамин хулоса омад, ки дар «минтақаҳои истиқомати зичи ягон ақаллияти миллӣ, намоёндоғони ақаллиятҳои миллӣ барои истифода бурдани забони худ ҷангоми тамос бо роҷбарияти расмии маъмурӣ ва дар муҳофизатҳои судӣ ва мақомоти ҷуқуқӣ ҷақ доранд». Аз ин рӯ давлатҳо бояд сиёсати дахлдори ба кор ҷалбнамоӣ ва таълиро барои кор дар соҳаи адлия гузаронанд.

МАҶРУМКУНӢ АЗ ОЗОДӢ

- 20) Қоидаи 51, бандҳои 1 ва 2 **Қоидаҳои Минималии Меъёрии Созмони Миллали Муттаъид оиди муносибат ба маъбусон**, монанди Қоидаи 60, бандҳои 1 ва 2 **Қоидаҳои Аврупои оиди маъбусхонаҳо**, ки **Шӯрои Аврупо** қабул кардааст, аҷамияти ҷуқуқҳои маъбусонро барои фаъмидани маъмурияти маъбус ва фаъмо будан барои он қайд мекунад. Ин муқаррарот махсус ба ҷуқуқҳои ақаллият дахл надоранд. Аммо бо назардошти хоҷиши баёншудаи аҳолии дахлдор, шумораи онҳо ва Принципи баробарӣ ва пешгирии таъйиз истифодаи ин муқаррарот дар минтақаҳо ё мавзеҳои истиқомати зичи намоёндоғони ақаллиятҳои миллӣ ҷатман зарур аст.
- 21) Қоидаи 37 **Қоидаҳои Минималии Меъёрии Созмони Миллали Муттаъид оиди муносибат ба маъбусон**, инчунин Моддаи 43(1) **Қоидаҳои Аврупои оиди маъбусхонаҳо**, ки **Шӯрои Аврупо** қабул кардааст, ҷуқуқи маъбусонро ба тамос гирифтани бо оилаҳои ошон, рафиқони дар ҷамъият шинохта ва шахсон ё намоёндоғони ташкилотҳои беруна тарафдорӣ мекунад. Бо назардошти муъимияти ҷуқуқҳои инсон мисли озодии баён ва ҷуқуқи истифода бурдани забон дар ҷаёти ҷамъиятӣ ва шахсӣ, вазифаи давлат – эътироми ин ҷуқуқҳо дар доираи маъдудиятҳои дар қонун пешбинишуда ҷатто дар муассисаҳои ислоҳотӣ мебошад. Аз рӯи қоида, маъбусон бояд имконияти бо маъбусони дигар ва хабаргирон бо забони худ ҷам ба

таври шифоњи ва Ӵам тавассути мукотибаи хусусї мубодилаи афкор карданро дошта бошанд. Бо вуљуди он, як катор Ӵуќуќ ва озодињои шахсоне, ки барои амалиёти љиноятї дастгир шудаанд, метавонанд мувофиќи мањдудиятњои ќонунии дар асноди байналмиллалї пешбинишуда, бо маќсади таъмин намудани амнияти љамњиятї мањдуд ё боздошта шаванд. Ӵамчун мисоли амалии истифодаи Ӵуќуќњои забонии мањбусон, нигоњ доштани онњо дар љойњое шуда метавонад, ки забонашон дар он љо бештар истифода бурда мешавад.